Österreich (Wien), 1452

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=1795
Copyright: Wien, Schottenstift (Benediktiner), Bibliothek

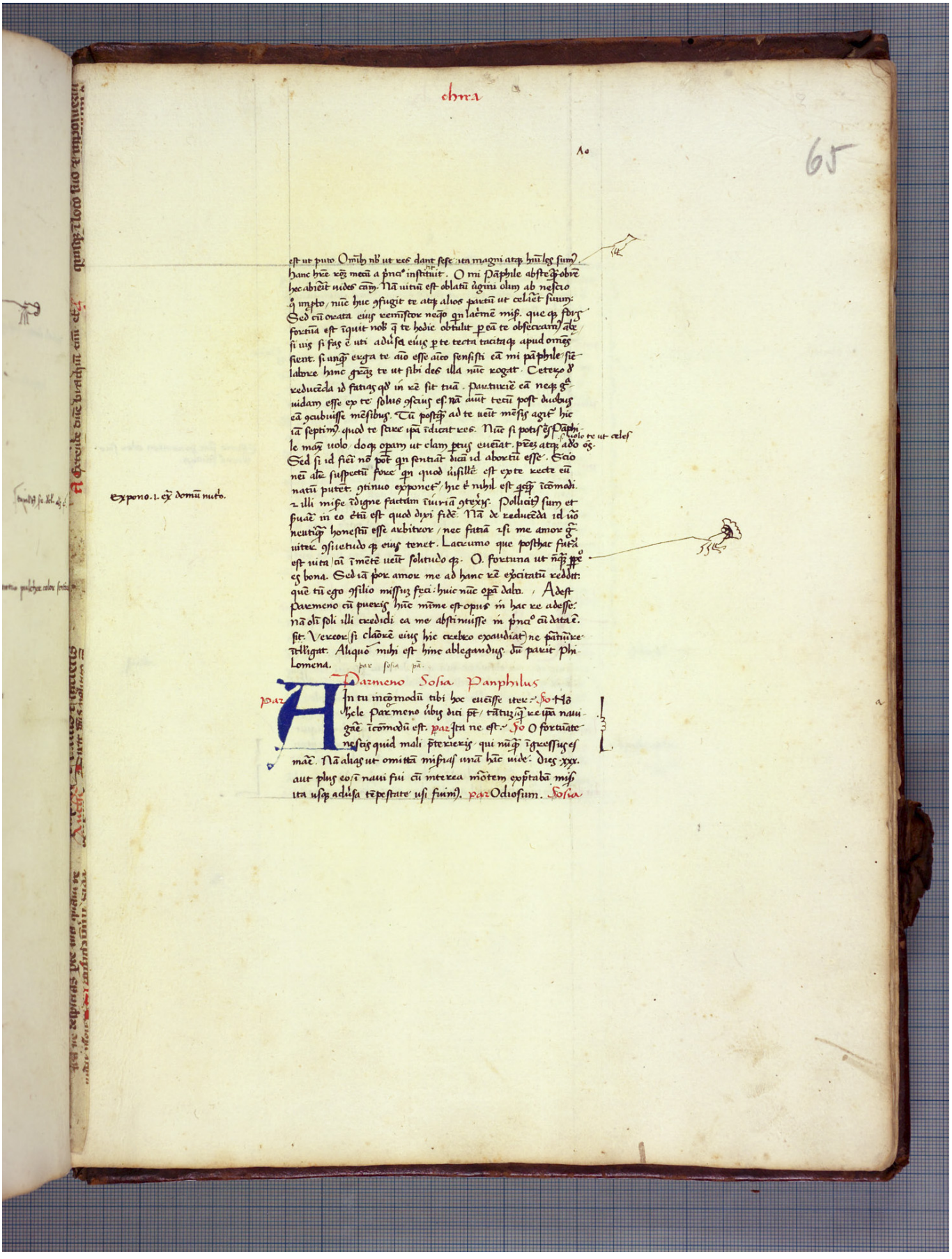

chra

65

est ut puto. Omib; nb ut eos dant sese: ita magni atq; hui leges sunt
hanc hre eē meā a pmo instituit. O mi Paphile abstege obre
hec abiēt nides cay. Nā uitā est oblatū āgmi olim ab nescio
q impto / nūc huc gfugit te atq; alios parēs ut celiet suum:
Sed eū orata eius ree mīscor nego qn lacrē mīs. que qs fors
fortūa est iquit nob q te hodie obtulit. p eā te obsecrem ate
si uis si fas ē uti aduisa eius p te tecta tractaq; apud omes
sient. si ung ergo te aio esse aico sensisti eā mi paphile sic
labrce hinc greq; te ut sibi des illa nūc rogat. Cetero d
reducēda ad fratres qd in ē sit tuā. Pauncie eā neq; g
uidam esse ex te solus gsaus es. nā aūt treū post duobus
eā gaudiisse mēsibus. Tū postq; ad te uēit mēsis agre hic
iā septim. quod te scire ipa iducat eos. Nūc si potes ēs Paphi-
le mā uolo doq; opam ut clam pcs euēiat. pces atq; ado os. | s. uolo te ut eles
Sed si id fieri nō pot qn sentiat dnā id aboritū esse. Scio
nēi ate suspectū fore qn quod ūsillē est ex te recte eū
natū putet. gtinuo exponet hic ē nihil est geq; icōmodi.
Illi misce digne factum curia grexy. Polluit sum et
fuade in eo ētū est quod dixi fide. Nā de reducēda id nō
neutiq; honestū esse arbitror / nec fratā si me amor g
uitet. gsuetudo q; eius tenet. Lacrumo que posthac furā
est uita / aī īmētē ueīt solitudo q;. O fortuna ut nēq; pe
es bona. Sed iā por amor me ad hanc rē excitatū reddit:
que tū ego ōsilio missus fra: huic nūc opā dato. / Adest
Parmeno eū pueris hīc mīme est opus in hac re adesse:
nā olī soli illi credidi ea me abstinuisse in pmo eū dnā.
sit. Vereor si clādē eius hic crebro exaudiat ne pānūce
rīlligat. Aliquo mihi est hinc ablegandus. dū parcit phi
Lomena. pare sosia pā.

Parmeno Sosia Panphilus

par. An tu mō modū tibi hoc euēisse uter. So. Ho
hele Parmeno ubiq; dici pt / tātus q; ee ipa nau
gāe icōmodū est. par. Itā ne est. So O fortūate
nesq; quid mali pterieris qui nūq; īgressus es
mare. Nā alias ut omittā mīsus unū hāc inde. Dies xxx.
aut plus eo ī nauī fui cū interea nūtem expstabā mīs
ta usq; aduisa tēpestate usi sumus. par. Odiosum. Sosia

Expono. i. ex domū muto.